

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 566/2023
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Дробац, адвокат из ..., против туженог ДТУ „Ант-трговина“ д.о.о. Прибој, чији је пуномоћник Миодраг Нешковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 14.000.000,00 динара, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Краљеву и Вишег суда у Ужицу, у седници већа одржаној дана 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Виши суд у Ужицу.

Образложење

Тужиоци „Меат Славија“ д.о.о. Краљево и АА из .., поднели су Привредном суду у Краљеву тужбу против туженог ДТУ „Ант-трговина“ д.о.о. из Прибоја. По наводима тужбе, друготужилац и тужени су чланови ПД „КИМ експорт“ д.о.о. Краљево са уделима од по 50% у капиталу друштва. Тужени је у парничном поступку, који је покренуо против ПД „КИМ експорт“ д.о.о. Краљево, предложио и Привредни суд у Краљеву дана 10.11.2015. године одредио привремену меру увођења принудне управе у ПД „КИМ експорт“ д.о.о. Краљево, за принудног управника именован је ББ, те је одређено да престају овлашћења друготужиоца, као законског заступника. Привремена мера укинута је 11.05.2021. године, а тужиоци појединачне захтеве за накнаду штете заснивају на члану 292. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 31/2011 ... 139/2014), по коме извршни дужник према извршном повериоцу има право на накнаду штете која му је нанесена привременом мером за коју је утврђено да је била неоснована или коју извршни поверилац није оправдао. Правноснажном пресудом Привредног суда у Краљеву П 97/2022 од 27.04.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца „Меат Славија“ д.о.о. Краљево за накнаду штете, и тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца АА и одлучио да по правноснажности пресуде списе предмета достави Вишем суду у Ужицу, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Виши суд у Ужицу је прихватио надлежност у парници тужиоца АА против туженог ДТУ „Ант-трговина“ д.о.о. из Прибоја, те је на рочишту одржаном дана 25.01.2023. године дозволио преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 18.10.2022. године. На основу тог решења суда вредност предмета спора је по члану 28

ЗПП 14.000.000,00 динара. Након тога, решењем П 78/22 од 27.07.2023. године, Виши суд у Ужицу се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници, те је одлучио да по правноснажности решења списе достави на надлежност Привредном суду у Краљеву, као стварно и месно надлежном суду. У разлозима за ову одлуку наводи да је у конкретном случају у питању спор који произилази из примене Закона о привредним друштвима, као и спор који је настао поводом неосновано одређене привремене мере у извршном поступку.

Привредни суд у Краљеву није прихватио надлежност, већ је актом П 433/2023 од 31.10.2023. године изазвао сукоб надлежности, налазећи да је реч о грађанскоправном спору, пошто је у конкретном случају тужилац физичко лице, које није било учесник поступка у коме је одређена привремена мера увођењем привремене управе у ПД „КИМ експорт“ д.о.о. Краљево. Пошто вредност предмета спора прелази износ од 40.000 евра и омогућава изјављивање ревизије, тај суд налази да је за поступање у овој парници стварно надлежан Виши суд у Ужицу.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. ЗПП, Врховни суд је нашао да је за поступање у овој парници надлежан Виши суд у Ужицу.

Према члану 27. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/2023) привредни суд у првом степену суди, између осталог, у спору поводом извршења и обезбеђења из надлежности привредног суда (став 1. тачка 2.), као и у спору који произилази из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредног субјекта (став 1. тачка 3.).

Одредбом члана 25. став 1. тачка 7. тог закона, између осталог, прописано је да виши суд суди у грађанскоправном спору ако вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије.

По одредбама члана 403. ставови 1. и 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...23/10), ревизија је дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 17. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да суд у току целог поступка по службеној дужности пази на своју стварну надлежност.

У конкретном случају, тужиоци „Меат Славија“ д.о.о. Краљево и АА су као обични (прости) супарничари из члана 205. став. 1 тачка 2. ЗПП поднели тужбу против туженог привредног друштва, са појединачно постављеним захтевима за накнаду штете због неосновано одређене привремене мере у парничном поступку између привредних друштава, овде туженог ДТУ „Ант-трговина“ д.о.о. Прибој и ПД „КИМ експорт“ д.о.о. Краљево. Након што је парница правноснажно окончана у процесном односу тужиоца „Меат Славија“ д.о.о. Краљево и туженог, по оцени Врховног суда, стварно надлежан суд за поступање је Виши суд у Ужицу, а не Привредни суд у Краљеву.

Наиме, тужилац није био странка у поступку у коме је одређена мера обезбеђења од стране привредног суда, нити спор произилази из примене Закона о

привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката. По наводима тужбе тужилац захтева накнаду штете коју је претрпео као власник 50% капитала и директор Привредног друштва „КИМ експорт“ д.о.о. Краљево, а која је последица скривљених радњи туженог. У парници у којој је тужилац физичко лице, са вредношћу предмета спора која омогућује изјављивање ревизије, а у којој се тужбени захтев заснива на наведеним чињеницама, надлежан за поступање у смислу напред наведених одредби је суд опште, а не посебне надлежности.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић